

12 decembrie 2016

FC nr. 34

**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA**

*MD-2004, mun. Chișinău,
str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28*

S E S I Z A R E

prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. g) din Legea nr. 317-XIII din 13.12.1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin.(1) lit. g) și 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16.06.1995,

privind controlul constituționalității Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 2485-VII din 8 decembrie 2016 "Privind numirea domnului Eduard Harunjen în funcția de Procuror General"

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA			
INTRARE NR. <u>146a</u>			
<u>12</u>	<u>12</u>	<u>20</u>	<u>16</u>

I. SUBIECTUL SESIZĂRII

Grigore COBZAC,
Deputatul în Parlamentul Republicii Moldova
Republica Moldova, MD-2073, mun. Chișinău,
Bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt, nr.105, bir. 715
tel.: 079502009, www.parlament.md

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare, înaintată Onoratei Curți în temeiul art.25 lit. g) din Legea nr.317 din 13.12.1994 cu privire la Curtea Constituțională și art.38 alin.(1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, aprobat prin Legea nr. 502 din 16 iunie 1995, are ca obiect de examinare **exercitarea controlului constituționalității Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 2485-VII din 8 decembrie 2016 "Privind numirea domnului Eduard Harunjen în funcția de Procuror General", publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.423-429 din 09.12.2016, art.873¹.**

III. LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

3.1. Prevederile relevante ale Constituției (M.O. nr. 1/1, 1994), sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”;

Articolul 7 Constituția, Lege Supremă

„Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.”

Articolul 77 Președintele Republicii Moldova, șeful statului

“(1) Președintele Republicii Moldova este șeful statului.

(2) Președintele Republicii Moldova reprezintă statul și este garantul suveranității, independenței naționale, al unității și integrității teritoriale a țării.”

Articolul 94 Actele Președintelui

„(1) În exercitarea atribuțiilor sale, Președintele Republicii Moldova emite decrete, obligatorii pentru executare pe întreg teritoriul statului. Decretele se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

[...]”

Articolul 124 Procuratura

„(1) Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale

---

¹ Decretul Președintelui "Privind numirea domnului Eduard Harunjen în funcția de Procuror General" este înregistrat cu numărul 2485-VII și datat cu 8 decembrie 2016. Cu același număr 2485-VII, dar datat cu 5 decembrie 2016, este înregistrat Decretul privind inițierea negocierilor și aprobarea semnării Amendamentului nr. 4 la Acordul de finanțare dintre Republica Moldova și Comisia Europeană privind Programul de suport bugetar în domeniul reformei sectorului energetic. Ambele decrete au fost publicate în aceeași ediție a Monitorului Oficial – nr.423-429 din 09.12.2016, art.873, respectiv, art.870.

persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege.

(2) Atribuțiile Procuraturii sînt exercitate de procurori.

(3) **Competențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege.**”

Articolul 125 Procurorul

(1) **Procurorul General este numit în funcție de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor, pentru un mandat de 7 ani, care nu poate fi reînnoit.**

[...]”

Articolul 125¹ Consiliul Superior al Procurorilor

„(1) **Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor.**

(2) **Consiliul Superior al Procurorilor este constituit, în condițiile legii, din procurori aleși din cadrul procuraturilor de toate nivelurile și din reprezentanți ai altor autorități, instituții publice sau ai societății civile. Procurorii în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor constituie o parte importantă.**

(3) **Consiliul Superior al Procurorilor asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.**

(4) **Modul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Procurorilor se stabilește prin lege.**”

3.2. Prevederile relevante ale Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură sunt următoarele:

Articolul 17. Numirea în funcția de Procuror General

”(1) **Pentru funcția de Procuror General poate candida persoana care întrunește următoarele condiții:**

a) are o experiență profesională de cel puțin 10 ani în domeniul dreptului, dintre care cel puțin 5 ani în funcția de procuror;

b) îndeplinește condițiile prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. a), b), c), d), f), g) și h);

c) are calități manageriale;

d) în ultimii 3 ani pînă la anunțarea concursului nu a fost membru și/sau nu a desfășurat activități cu caracter politic în cadrul unui partid politic sau al unei organizații social-politice;

e) în ultimele 6 luni nu a deținut calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor.

(2) **Candidatul la funcția de Procuror General este selectat pe bază de concurs public, organizat de către Consiliul Superior al Procurorilor, care cuprinde următoarele etape:**

a) preselecția candidaților în baza dosarelor depuse;

b) interviul susținut în fața Consiliului Superior al Procurorilor.

(3) Modul de organizare și desfășurare a concursului se stabilește printr-un regulament aprobat de către Consiliul Superior al Procurorilor. Etapa interviului se transmite on-line în timp real. Consiliul Superior al Procurorilor asigură accesul reprezentanților mass-media la ședința în care are loc interviul.

[...]

(10) **Candidații sînt evaluați de către fiecare membru al Consiliului Superior al Procurorilor în baza criteriilor aprobate de Consiliu. Punctajul final reprezintă media punctajului oferit de către toți membrii Consiliului Superior al Procurorilor. Candidatul care a acumulat cel mai mare punctaj este propus, de către Consiliul Superior al Procurorilor, Președintelui Republicii pentru a fi numit în funcția de Procuror General.**

(11) Președintele Republicii poate respinge o singură dată candidatura propusă de Consiliul Superior al Procurorilor pentru funcția de Procuror General în cazul depistării unor probe

incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către candidat a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selecție a acestuia. Refuzul de numire trebuie să fie motivat și se face în termen de 15 zile lucrătoare de la data recepționării propunerii.
[...]"

Articolul 68

Consiliul Superior al Procurorilor

"(1) Consiliul Superior al Procurorilor este un organ independent, cu statut de persoană juridică, format în vederea participării la procesul de constituire, funcționare și asigurare a autoadministrării sistemului Procuraturii.

(2) Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor."

Articolul 69

Componența Consiliului Superior al Procurorilor

"(1) Consiliul Superior al Procurorilor este constituit din 12 membri.

(2) Din Consiliul Superior al Procurorilor fac parte de drept Procurorul General, procurorul-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, președintele Consiliului Superior al Magistraturii și ministrul justiției.

[...]

(8) Procurorii aleși în calitate de membri ai Consiliului Superior al Procurorilor se detașează din funcție pe durata exercitării mandatului.

(9) Membrii Consiliului Superior al Procurorilor, cu excepția membrilor de drept, nu pot exercita o altă activitate remunerată, afară de cea didactică, de creație, științifică, sportivă sau în cadrul asociațiilor obștești."

Articolul 98

"(1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 august 2016, cu excepția:

– prevederilor art. 17 alin. (10)–(12), în partea ce se referă la numirea Procurorului General de către Președintele Republicii, care vor intra în vigoare după modificarea Constituției Republicii Moldova. Până la data intrării în vigoare a modificărilor la Constituție se vor aplica prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură în partea ce ține de organul care numește Procurorul General, precum și prevederile art. 70 alin. (1) lit. d) din prezenta lege, care se vor aplica în mod corespunzător.

– prevederilor art. 16, care se vor pune în aplicare de la 1 ianuarie 2017.

(2) Prevederile art. 5 lit. d) din prezenta lege sînt în vigoare pînă la instituirea Registrului electronic al sesizărilor – R1.

(3) Procurorul General în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi își continuă mandatul pe perioada pentru care a fost numit.

(4) Primul mandat al primului adjunct al Procurorului General și al adjuncților Procurorului General aflați în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi nu încetează odată cu numirea noului Procuror General în condițiile prezentei legi.

(5) Interdicțiile cu privire la numărul de mandate, stabilite prin prezenta lege, se extind și asupra mandatelor exercitate în temeiul prevederilor legislative anterioare.

(6) Procurorii menționați la art. 25 alin. (4) care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sînt numiți în funcție pe o perioadă nedeterminată și:

a) au exercitat un mandat de pînă la 5 ani – își continuă activitatea pînă la expirarea termenului de 5 ani din cadrul primului mandat;

b) au exercitat un mandat de 5 ani sau mai mulți – își încetează mandatul la data intrării în vigoare a prezentei legi, perioada respectivă considerîndu-se primul mandat, iar funcția în cauză se scoate la concurs.

(7) Procurorii indicați la alin. (6) lit. b) continuă să-și exercite atribuțiile de procuror-Şef până la numirea noului procuror-Şef.

(8) Procedurile disciplinare pendinte la ziua intrării în vigoare a prezentei legi se examinează în continuare conform prevederilor prezentei legi. Acțiunile întreprinse și actele încheiate în conformitate cu Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură se consideră valabile. În partea ce ține de termenul de tragere la răspundere disciplinară pentru faptele comise până la intrarea în vigoare a prezentei legi se aplică prevederile prezentei legi.

(9) Până la intrarea în vigoare a prezentei legi, Procurorul General va asigura crearea Inspecției procurorilor în cadrul Procuraturii Generale, angajarea inspectorilor în baza criteriilor stabilite la art. 52 alin. (2) și aprobarea Regulamentului cu privire la Inspecția procurorilor.

(10) În termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, Procurorul General va aproba actele normative necesare pentru implementarea prevederilor prezentei legi și va asigura publicarea lor pe pagina web oficială a Procuraturii Generale.

(11) Consiliul Superior al Procurorilor:

a) își va continua activitatea în componența pe care o are la momentul intrării în vigoare a prezentei legi – până la expirarea mandatului curent al membrilor săi;

b) în scopul implementării prevederilor prezentei legi, va adopta actele normative prevăzute de prezenta lege, va aduce actele sale normative în concordanță cu aceasta și va asigura publicarea acestora pe pagina web oficială a Procuraturii Generale;

c) până la intrarea în vigoare a prezentei legi, va asigura constituirea Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor, Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor și Colegiului de disciplină și etică.

(12) Colegiul de calificare se dizolvă de drept din ziua constituirii Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor și a Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor. Colegiul disciplinar se dizolvă de drept din ziua constituirii Colegiului de disciplină și etică.”

3.3. Prevederile relevante ale actelor internaționale, sunt următoarele:

Recomandarea Rec (2000) 19 adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la data de 6 octombrie 2000 „Rorul Procurorilor în sistemul judiciar”

„5. Statele ar trebui să ia măsuri pentru a asigura că:

a. recrutarea, promovarea și transferul procurorilor se efectuează în conformitate cu proceduri echitabile și imparțiale care asigură protecția împotriva oricărei abordări care favorizează interesele unor grupuri specifice și exclude discriminarea pe motive precum sexul, rasa, culoarea, limbă, religie, opinie politică sau de altă natură, origine națională sau socială, asocierea cu o minoritate națională, avere, naștere sau alt statut;

b. carierele procurorilor publici, promovarea și mobilitatea lor sunt guvernate de criterii obiective și publice, cum ar fi competența și experiența;

c. mobilitatea procurorilor publici este guvernată de asemenea de necesitățile serviciului;”

Statutul Consiliului Europei, semnat la Londra la 5 mai 1949 și ratificat de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 522 din 12 iulie 1995, M.O. nr. 041, 1995, sunt următoarele:

„[...] atașamentul lor pentru valorile spirituale și morale care sunt moștenirea comună a popoarelor lor și sursa reală a libertății individuale, libertății politice și a statului de drept, principii care formează baza oricărei democrații autentice [...]”

Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, amendată prin protocoalele adiționale la această convenție, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XIII din 24 iulie 1997, M.O. nr. 54-55/502, 1997, sunt următoarele:

„[Preambul] guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de preeminență a dreptului [...]”

Rezoluția Comisiei ONU pentru Drepturile Omului 32/2005 privind democrația și statul de drept, sunt următoarele:

„8. Reamintește că **interdependența** dintre o democrație funcțională, instituții responsabile și puternice și **statul de drept efectiv este esențială pentru un guvern legitim și eficient.** [...]”

14. Invită statele membre să facă eforturi continue pentru a consolida **statul de drept** și promovarea democrației prin: [...]”

b) **garantarea că nici o instituție sau persoană publică sau privată nu este mai presus de lege, asigurându-se că:** [...]

Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr. 1594 (2007) privind „principiul statului de drept” sunt următoarele:

„[...] „**stat de drept**”, conceput de către națiunile europene ca o valoare comună și principiu fundamental [...]”

Decizia Consiliului Ministerial al OSCE nr.7/08 privind consolidarea statului de drept în spațiul OSCE, sunt următoarele:

„[...] Reafirmând angajamentele statelor participante la OSCE pentru **statul de drept** [...] [...] Reafirmând necesitatea aderării universale pentru implementarea **statului de drept**, atât la nivel național, cât și internațional [...]”

Invită statele participante la OSCE să-și onoreze obligațiile care decurg din dreptul internațional și să respecte angajamentele OSCE în ceea ce privește **statul de drept**, atât la nivel internațional, cât și național, inclusiv în toate aspectele legate de legislația lor, administrație **și justiție;** [...]

Încurajează statele participante [...] să continue și să sporească eforturile [...] să consolideze **statul de drept**, inter alia, în următoarele domenii:

[...]

- [...] **responsabilității instituțiilor de stat și a persoanelor oficiale, a respectării statului de drept în administrația publică, [...]**”.

IV. EXPUNEREA ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIJINUL OBIECTULUI SESIZĂRII

4.1. Competența Curții Constituționale

1. Obiectul decretului contestat ține de numirea lui Eduard Harunjen în funcția de Procuror General al Republicii Moldova.

2. Conform prevederilor art. 25 lit. g) din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și art. 38 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, aprobat prin Legea nr. 502 din 16 iunie 1995, **deputatul în Parlament este subiect cu drept de sesizare a Curții Constituționale.**

3. Totodată potrivit art. 135 alin. (1) lit. a) și b) Curtea Constituțională „exercită, la sesizare, **controlul constituționalității** legilor și hotărârilor Parlamentului, a **decretelor Președintelui Republicii Moldova**, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte”.

4. Întrucât Legea Supremă nu instituie vreo diferențiere între decretele Șefului Statului care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul caracterului lor normativ ori individual, rezultă că toate decretele sunt susceptibile de a fi supuse controlului de constituționalitate potrivit principiului *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*. Deci, sesizările de neconstituționalitate care vizează actele Președintelui țării sunt *de plano* admisibile.

5. În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat că actele administrative cu caracter individual, adoptate de către Parlament, Președintele Republicii Moldova și Guvern în exercițiul atribuțiilor prevăzute expres de normele constituționale sau legislative, ce țin de **alegerea, numirea și destituirea din funcțiile publice a persoanelor oficiale exponente ale unui interes public deosebit, fac obiect al controlului constituționalității la sesizarea subiecților abilitați cu acest drept.**²

6. În dispozitivul Hotărârii nr. 29 din 21 decembrie 2010, Curtea a statuat că „Actele cu caracter individual, emise de Parlament, **de Președintele Republicii Moldova și de Guvern**, cu referire la persoanele oficiale exponente ale unui interes public deosebit, alese sau numite pe durata mandatului, și anume: [...] **Procurorul General [...] pot face obiect al controlului constituționalității sub aspectul formei și al procedurii de adoptare.**”

7. Avînd în vedere raționamentele de mai sus, întrucît obiectul decretului nr.2485-VII din 8 decembrie 2016 se referă la numirea în funcție a Procurorului General, nu există motive pentru a nu declara admisibilă sesizarea cu privire la exercitarea controlului de constituționalitate a actului menționat.

4.2. Circumstanțele pe care se întemeiază Sesizarea

Potrivit Decretului Președintelui Republicii Moldova nr.2485-VII din 8 decembrie 2016 ”Privind numirea domnului Eduard Harunjen în funcția de Procuror General”:

”În temeiul art. 125 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova și al art. 17 alin.

(10) din Legea cu privire la Procuratură,

Președintele Republicii Moldova d e c r e t e a z ă:

Art. 1. - Domnul Eduard HARUNJEN se numește în funcția de Procuror General.

Art. 2. - Prezentul decret intră în vigoare la data semnării.

[...]”

Considerăm că decretul menționat este neconstituțional din considerentele ce vor fi dezvoltate în cele ce urmează:

I. Încălcarea art.69 alin.(8) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură

1. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că ”[...] *examinarea procedurii de adoptare a actului supus controlului constituționalității implică atît verificarea respectării procedurii de emiter/adoptare a actului, precum și verificarea respectării exigențelor legale necesare pentru numirea în/destituirea din funcție a persoanelor oficiale*”.³

2. De asemenea, Curtea Constituțională, prin Hotărîrea nr.18 din 2 iunie 2014 [§ 75] și, ulterior, prin Hotărîrea nr.22 din 16 iulie 2015 [§ 35], preluînd unele teze din jurisprudența Curții Constituționale din România [din Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014], a reliefat că se poate expune atît asupra actelor cu caracter individual care afectează valori și principii constituționale, cît și asupra actelor care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, or, în viziunea instanței de contencios constituțional, această atribuție ”[...] *decurge din Legea fundamentală, a cărei supremație Curtea este chemată să o garanteze* [...]”.

3. Cu privire la aceste aspecte, voi menționa că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale din România [de ex., Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011, Decizia nr. 54 din 25 ianuarie 2011, Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014, Decizia

² a se vedea în acest sens Hotărîrea Curții Constituționale nr.10 din 16 aprilie 2010, Hotărîrea Curții Constituționale nr.18 din 4 octombrie 2011, Hotărîrea Curții Constituționale nr.27 din 20 septembrie 2013, Hotărîrea Curții Constituționale nr.28 din 20 septembrie 2013, Hotărîrea Curții Constituționale nr.22 din 16 iulie 2015, Hotărîrea Curții Constituționale nr.30 din 8 decembrie 2015

³ [§ 30 din Hotărîrea Curții Constituționale nr.22 din 16 iulie 2015

nr.783 din 26 septembrie 2012 etc.], achiesată, conform celor relatate mai sus, și de către Curtea Constituțională din Republica Moldova, **în privința actelor criticate din perspectiva valorilor, regulilor și principiilor constituționale** s-a stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă, **norma de referință trebuie să fie de rang constituțional** pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între actul contestat, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Altfel spus, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală, iar invocarea dispozițiilor constituționale nu trebuie să fie formală, ci efectivă.

4. Pe când în cazul **actelor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional**, norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, **poate fi atît o dispoziție de rang constituțional, cît și una infraconstituțională**. În astfel de cazuri, **este vizată încălcarea unor texte constituționale ca urmare a încălcării unui text legal**, iar sarcina Curții este aceea de verificare, mai întîi, a conformității procedurii de adoptare a actului în raport cu exigențele legii, ca mai apoi să se raporteze această concluzie la textele constituționale invocate. O asemenea ipoteză este justificată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste acte, or protecția constituțională oferită autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să fie una reală, și nu formală și iluzorie.

5. Întrucît decretul Președintelui Republicii Moldova contestat vizează o instituție de rang constituțional – procuratura –, consacrată expres în secțiunea a 3-a, Capitolului IX "Autoritatea Judecătorească", Titlul III "Autorități Publice" din Legea Supremă, **controlul de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională privește inclusiv respectarea unui act normativ cu valoare infraconstituțională (a Legii cu privire la procuratură), situație care, în ipoteza în care se confirmă, se convertește într-o clauză de neconstituționalitate prin raportare la art.1 alin.(3) din Legea Supremă și la principiul legalității** în sensul în care acesta a fost interpretat în jurisprudența Curții Constituționale [§ 50-52 din Hotărîrea Curții Constituționale nr.22 din 16 iulie 2015].

6. Potrivit art.125 alin.(1) din Constituție, *"Procurorul General este numit în funcție de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor, pentru un mandat de 7 ani, care nu poate fi reînnoit"*. Totodată, în conformitate cu art.125¹ alin.(2) și (4) din Legea Supremă, *"Consiliul Superior al Procurorilor este constituit, în condițiile legii, din procurori aleși din cadrul procuraturilor de toate nivelurile și din reprezentanți ai altor autorități, instituții publice sau ai societății civile [...]"*, iar *"Modul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Procurorilor se stabilește prin lege"*.

7. Potrivit art.69 alin.(8) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, *"Procurorii aleși în calitate de membri ai Consiliului Superior al Procurorilor se detașează din funcție pe durata exercitării mandatului"*.

8. Contrar acestei prevederi imperative cu caracter onerativ, membrii Consiliului Superior al Procurorilor, care au organizat și au desfășurat concursul pentru selectarea Procurorului General, nu au fost detașați din funcțiile deținute, rămînînd în continuare, de rînd cu calitatea de membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, procurori în organele procuraturii. Conform paginii web a Procuraturii Generale a Republicii Moldova, la moment Consiliul Superior al Procurorilor include 6 membri care dețin concomitent și funcții în cadrul organelor procuraturii⁴, ei fiind subordonați de linie ierarhică domnului Eduard Harunjen.

9. Potrivit art.98 alin.(11) lit.a) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, *"Consiliul Superior al Procurorilor [...] își va continua activitatea în componența pe care o are*

---

⁴ Conform <http://procuratura.md/md/MCSP/>, cei 6 membri ai Consiliului Superior al Procurorilor care dețin, concomitent, funcții în organele procuraturii sunt: Mircea Roșioru – Președintele Consiliului Superior al Procurorilor - Șef al Direcției Judiciare a Procuraturii Generale; Ruslan Popov – Procuror al sectorului Ciocana, mun.Chișinău; Viorel Tureac – Procuror al mun.Bălți; Remus Moroz – Procurorul raionului Hîncești; Vasile Stoinov – Procurorul raionului Comrat; Eduard Mașnic – Procuror al sectorului Buiucani, mun.Chișinău.

la momentul intrării în vigoare a prezentei legi – pînă la expirarea mandatului curent al membrilor săi”. Esența acestei reglementări constă în aceea că Consiliul Superior al Procurorilor, ales în condițiile Legii nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, își continuă activitatea odată cu intrarea în vigoare a noii legi [a Legii nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură], însă, bineînțeles, cu necesitatea respectării rigorilor acesteia, inclusiv pe dimensiunea detașării membrilor. Or, Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură nu conține nici o prevedere, nici în partea ei de bază, nici în dispozițiile finale și tranzitorii, care ar prevedea sau ar permite posibilitatea derogării de la prevederile art.69 alin.(8) pentru membrii Consiliului care își continuă activitatea potrivit art.98 alin.(11) lit.a) din Legea nr.3/2016.

10. Așa fiind, întrucît jumătate din membrii Consiliului Superior al Procurorilor care a organizat concursul pentru selectarea Procurorului General nu fusese detașați din funcțiile de procurori, ceea ce contravine art.69 alin.(8) din Legea nr.3/2016, rezultă că întreaga activitate a Consiliului Superior al Procurorilor, îndeosebi cea aferentă concursului respectiv, este viciată din punct de vedere al legalității.

II. Încălcarea art.17 din alin.(1) lit.e) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură

1. Potrivit art.17 din alin.(1) lit.e) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, **”Pentru funcția de Procuror General poate candida persoana care [...] în ultimele 6 luni nu a deținut calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor”**.
2. Domnul Eduard Harunjen, potrivit CV-ului său, a exercitat din iulie 2015 funcția de Prim-adjunct al Procurorului General, iar, după demisia domnului Corneliu Gurin (26.02.2016), a preluat interimatul funcției de Procuror General.
3. Prin Decizia nr.87 din 22 noiembrie 2016 (nepublicată deocamdată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova), Curtea Constituțională, solicitată să interpreteze articolele 122 și 125 din Constituția Republicii Moldova, a sublinat următoarele: **”[...] potrivit articolului 28 alin. (2) din Legea nr. 294 din 25.12.2008 cu privire la Procuratură, în vigoare până la 1 august 2016, sub imperiul căreia a fost instituit interimatul actual al funcției de Procuror General, în absența Procurorului General sau în imposibilitatea de exercitare a funcțiilor sale, atribuțiile lui sunt exercitate de prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia, de un adjunct, în temeiul unui ordin emis de Procurorul General. Astfel, în temeiul legii, Procurorul General interimar a preluat integral funcțiile titularului, legea neinstituind nici o limitare în acest sens.”**. De asemenea, Curtea a reținut că **”[...] legiuitorul, atât în legea veche, cât și în legea nouă, a stabilit expres că interimarul preia de drept plenitudinea competențelor titularului”**.
4. În măsura în care însăși Curtea Constituțională constată că între calitatea de Procuror General interimar și Procuror General nu există nici o diferență sub aspectul atribuțiilor și competențelor, rezultă că domnul Eduard Harunjen, în lumina prevederilor art.81 alin.(3) din Legea nr. 294 din 25.12.2008 cu privire la Procuratură și a art.69 alin.(2) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, **a fost, de drept, din martie 2016 (de la începerea exercitării interimatului funcției de Procuror General) pînă în prezent, membru al Consiliului Superior al Procurorilor**.
5. Chiar și Eduard Harunjen, în sesizarea adresată Curții Constituționale în vederea interpretării articolelor 122 și 125 din Constituția Republicii Moldova, susține că **”[...] dacă interimatul a fost instituit în strictă conformitate cu legea, nu trebuie să existe nici o limitare de atribuții”**.
6. Este de remarcat că ipoteza potrivit căreia Procurorul General interimar îndeplinește aceleași atribuții și are aceleași calități ca și Procurorul General titular este confirmată și de acel fapt că, la depunerea de către Eduard Harunjen a sesizării care a constituit obiectul Dosarului nr. 135b/2016 (și urmare a căreia a fost adoptată Decizia nr.87 din 22 noiembrie 2016), Curtea Constituțională, prin Președintele Curții, nu a respins sesizarea așa cum prescrie pct.12 din

Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, aprobat prin Decizia Curții Constituționale nr. AG-3 din 3 iunie 2014 (ca nefiind depusă de către subiectul cu drept de sesizare), ci a purces la examinarea admisibilității acesteia. Or, în situația în care s-ar susține contariul, sesizarea trebuia să parcurgă doar procedura preparatorie admisibilității sesizării (cap.II din Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională: rezoluția Președintelui Curții vizînd transmiterea sesizării către Secretariatul Curții; repartizarea către Secția expertiză juridică; întocmirea Fișei analitice; semnarea Fișei analitice de către șeful Secției expertiză juridică, șeful Secției cercetare și analiză și Secretarul general; transmiterea Fișei analitice către Președintele Curții), iar ulterior să fie respinsă de către Președintele Curții fără desemnarea unui judecător-raportor și fără examinarea admisibilității.

7. Subliniez, de asemenea, că abordarea potrivit căreia primul-adjunct al procurorului general se bucură de aceleași competențe și calități ca și procurorul general este specifică și altor state. În România, bunăoară, prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție i-a fost recunoscută calitatea de membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii⁵ în cazul vacanței funcției de procuror general prin Hotărîrea Plenului CSM nr.918 din 23 octombrie 2012. După cum s-a reținut în decizia menționată, *”Avînd în vedere faptul că procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii, în considerarea calității pe care o deține și în scopul asigurării reprezentării la nivelul Consiliului, prin conducător, ca reprezentant al autorității judecătorești a Ministerului Public, Plenul CSM a apreciat că prim-adjunctul procurorului general poate participa la ședințele Secției pentru procurori și ale Plenului Consiliului, avînd aceleași atribuții, competențe și interdicții de a participa sau de a vota - art. 28, alin (2) din Legea 317/2004 - pe care le are procurorul general al României.”*. Hotărîrea dată, fiind supusă controlului judecătoreesc, a fost recunoscută legală atît prin Sentința nr. 1187 din 2 aprilie 2013 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, cît și prin Decizia nr. 3339 din 19 septembrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Un caz simetric celui din 2012 a avut loc și în 2009, cînd doamnei Barbulescu Lidia, vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție și președinte interimar al instanței supreme, i-a fost recunoscută calitatea de membru de drept al CSM.

8. Neparticiparea formală a domnului Eduard Harunjen la ședințele Consiliului Superior al Procurorilor în calitate de membru al entității începînd cu preluarea interimatului funcției de Procuror General și pînă în prezent este imputabilă exclusiv acestuia, or el trebuia să întreprindă acțiunile proactive necesare în vederea obținerii recunoașterii și, ulterior, a exercitării prerogativelor sale legale. Chiar și așa, neparticiparea domnului Eduard Harunjen la ședințele Consiliului Superior al Procurorilor nu este în măsură să anuleze calitatea sa de membru de drept al Consiliului Superior al Procurorilor, întrucît aceasta îi este atribuită prin efectul legii. Dacă s-ar susține contrariul, s-ar recunoaște oricărui titular al unei demnități publice [fapt care îi incumbă atribuții, competențe și calități] dreptul de a renunța din proprie inițiativă la îndeplinirea unei părți din prerogativele sale legale (de exemplu, s-ar recunoaște dreptul Președintelui țării de nu-și realiza atribuția constituțională cu privire la numirea judecătorilor instanțelor judecătorești), ceea ce este inadmisibil.

9. Așa fiind, întrucît la numirea domnului Eduard Harunjen în funcția de Procuror General a fost nesocotită interdicția prevăzută la art.17 din alin.(1) lit.e) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, domnul Eduard Harunjen fiind din martie 2016 pînă în prezent (mai mult de 9 luni) membru al Consiliului Superior al Procurorilor din postura de Procuror General interimar, deducem că decretul contestat încalcă principiul statului de drept, consacrat de articolul 1 alin. (3) din Constituție.

---

⁵ Consiliul Superior al Magistraturii din România este constituit din doua secții: una pentru judecători și una pentru procurori.

10. În concluzie, deoarece, pe de o parte, Consiliul Superior al Procurorilor a **activat cu încălcarea legii**, iar, pe de altă parte, **domnul Eduard Harunjen nu era eligibil pentru a deveni Procuror General din motivul că în ultimele 9 luni a fost membru al Consiliului Superior al Procurorilor**, deveneau incidente prevederile art.17 alin.(11) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură potrivit căreia *”Președintele Republicii poate respinge o singură dată candidatura propusă de Consiliul Superior al Procurorilor pentru funcția de Procuror General în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către candidat a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selecție a acestuia”*. Astfel, în temeiul prevederilor menționate, Șeful Statului trebuia să ia act de lipsa îndeplinirii condițiilor legale referitoare la selecția Procurorului General și, în virtutea plenitudinii sale decizionale consacrate în art.17 alin.(11) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, să hotărască în vederea remedierii viciului de legalitate, prin respingerea candidaturii propuse. Un raționament în sensul în care autoritatea abilitată cu dreptul de numire într-o funcție de demnitate publică este obligată să verifice respectarea procedurii de către entitatea care face propunerea de numire se regăsește, de exemplu, în Decizia Curții Constituționale a României nr.53 din 25 ianuarie 2011⁶, nerespectarea acestei obligații conducând la constatarea precum că *”[...] au fost încălcate prevederile art.1 alin.(5) din Constituție [...]”* și, pe cale de consecință, la declararea neconstituționalității unei Hotărâri a Senatului României. Or, Președintele Republicii Moldova, aprobând propunerea Consiliului Superior al Procurorilor, deși avea obligația de a verifica respectarea procedurii legale de selecție (legea acordându-i indirect pentru aceasta 15 zile lucrătoare de la data recepționării propunerii), a emis decretul de investire a Procurorului General cu încălcarea prevederilor legale și constituționale.

III. Încălcarea prevederilor constituționale consfintite la Art. 94 alin. (1) corelate cu prevederile Art. 34 alin. (2) și alin. (11) art. 17 al Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură

1. Potrivit prevederilor alin. (11) art 17 al Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură: **„Președintele Republicii poate respinge o singură dată candidatura propusă de Consiliul Superior al Procurorilor pentru funcția de Procuror General în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către candidat a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selecție a acestuia. Refuzul de numire trebuie să fie motivat și se face în termen de 15 zile lucrătoare de la data recepționării propunerii.[...]”**

Încălțările de procedură au fost expuse în compartimentele precedente, din care motiv nu ne vom opri repetat la ele, iar încălțările legislației de către candidat, aduse la cunoștința publicului de către societatea civilă vor fi **relatate mai jos**.

2. Un alt aspect al vicerii procedurii de emitere a Decretului vizat este **lipsa de transparentă a cauzelor și circumstanțelor care au servit drept motiv pentru emiterea acestuia**, deși aceste motive potrivit normelor constituționale (**Art. 77 și 94 alin. (1) corelate cu Art. 34 alin. (2) din Constituție**) trebuiau să fie aduse la cunoștința cetățenilor Republicii Moldova, ținând cont de importanța subiecților implicați în această procedură.

În acest sens, vom sublinia că această omisiune a fost observată de către societatea civilă, cerînd în mod legal Președintelui Republicii Moldova de a face publică **„informația cu privire la verificarea integrității titularului la funcția de demnitate publică, pusă la dispoziție de Serviciul de Informații și Securitate. Semnatarii cer ca Procurorului General să vină cu**

⁶ Prin Decizia nr.53 din 25 ianuarie 2011, CCR a statuat că *”Atât propunerea de validare, cât și validarea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să se întemeieze pe verificarea prealabilă a respectării procedurilor de alegere, a îndeplinirii cerințelor legale pentru ocuparea respectivei demnități, precum și a interdicțiilor și incompatibilităților ce pot rezulta fie din statutul personal, fie din alte prevederi legale.”*

explicații publice pentru a exclude orice dubiu cu privire la legalitatea provenienței averilor sale și acțiunile legate de evenimentele tragice din aprilie 2009 în care a fost implicat...". În acest sens solicitarea a fost semnată de către mai multe organizații neguvernamentale:⁷

1. Amnesty International Moldova,
2. Asociația „PROMO-LEX”,
3. Asociația pentru Democrație Participativă (AEDPT),
4. Asociația pentru Guvernare Eficientă și Responsabilă (AGER),
5. Asociația Presei Independente (API),
6. Centrul de Analiză și Prevenire a Corupției (CAPC),
7. Centrul de Drept al Femeilor (CDF),
8. Centrul de Informare în domeniul Drepturilor Omului (CIDO),
9. Centrul de resurse DIALOG-Pro,
10. Centrul de Resurse Juridice din Moldova (CRJM),
11. Consiliul National al Tineretului din Moldova (CNTM),
12. Institutul pentru Politici și Reforme Europene (IPRE),
13. Transparency International Moldova.

3. Totodată, în apelul societății civile au fost făcute câteva observații importante care pun la îndoială corectitudinea procedurii de emitere a Decretului prezidențial și anume:

„Avem dubii rezonabile că Serviciul de Informații și Securitate, CSP și Președintele țării au verificat suficient de atent integritatea domnului Harunjen, conform legislației relevante ocupării funcției de demnitate publică, și că au examinat suficient circumstanțele de nimicire a unui dosar penal într-o cauză de deces care a avut loc în aprilie 2009. Toate aceste informații sunt în vizorul public de mai mult timp, iar în ședința din 7 decembrie 2016, CSP superficial a examinat întrebarea cu privire la dosarul din aprilie 2009 și nu a adresat nicio întrebare cu privire la averile candidatului, chiar dacă în presă au fost difuzate materiale care confirmau că dl. Harunjen deține o casă impresionantă, pe care nu o putea construi din salariul de procuror. Numele dlui Harunjen a apărut în vizorul CSP și a mass media în legătură cu evenimentele tragice din aprilie 2009. O procedură disciplinară a fost intentată împotriva procurorului Eduard HARUNJEN pentru nimicirea unui dosar penal cu privire la un deces. Colegiului disciplinar al CSP a constatat că dl. Harunjen și alți doi procurori au comis o abatere disciplinară. Colegiul Disciplinar l-a sancționat pe dl. Harunjen cu „avertisment”. Prin Hotărârea CSP din 21 septembrie 2010, hotărârea Colegiului Disciplinar a fost anulată cu încetarea procedurii disciplinare. CSP nu a constatat abaterea disciplinară din simplul motiv că acțiunile dlui Harunjen fuseseră coordonate cu superiorii. Mai mult, în cadrul interviului susținut în fața CSP din 7 decembrie 2016, dl. Harunjen (a se vedea video la 2:28:00 – 2:33:00) a declarat doar că nu a avut nici o atribuție la acea etapă cu acel caz, iar faptul nimicirii dosarului nu s-a adevărit. Nu au urmat alte discuții la subiect.”⁸

4. Potrivit prevederilor art. 77 al Constituției Președintele Republicii Moldova este șeful statului, reprezintă statul și este garantul suveranității, independenței naționale, al unității și integrității teritoriale a țării. Conform Articolului 94 al Legii Fundamentale - Actele Președintelui, **„În exercitarea atribuțiilor sale, Președintele Republicii Moldova emite decrete, obligatorii pentru executare pe întreg teritoriul statului. Decretele se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.[...]”**

⁷ <http://crjm.org/wp-content/uploads/2016/12/2016-12-09-Declaratie-numire-Procurorul-General-fin.pdf>

⁸ <http://crjm.org/wp-content/uploads/2016/12/2016-12-09-Declaratie-numire-Procurorul-General-fin.pdf>

5. Pomind de la importanța funcției de Șef de Stat, precum și de la ideea unui înalt grad de responsabilitate în activitatea sa Președintele Republicii urma să emită Decretul **ținând cont de prevederea legală stipulată la alin. (11) art 17 al Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, și de articolele constituționale consfintite la Art. 77 și 94 corelate cu Art. 34 alin. (2) al legii Fundamentale**, care nu pot fi aplicate separat în procedura emiterii actelor, ținând cont de faptul că textul constituțional prevede expres că „**Autoritățile publice**, potrivit competențelor ce le revin, **sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice** și asupra **problemelor de interes personal**./.../”, dar și să respingă numirea candidatului dacă observă încălcarea prevederilor legislative.

6. Dreptul cetățeanului de a fi informat cu privire la treburile publice de către autoritățile de stat au fost explicate în jurisprudența anterioară a Înaltei Curți în HCC nr. 27 din 17 noiembrie 2015, totodată fiind precizat că dreptul la informație este unul din drepturile fundamentale ale omului, fiind garantat de art. 34 alin. (1) din Constituție: „Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit”.

7. **Acest drept obligă autoritățile publice să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.** Dreptul la informație nu poate fi asigurat decât printr-un nivel adecvat al transparenței autorităților publice.

8. **Transparența decizională, prin finalitatea urmărită, trebuie să asigure punerea în exercițiu de către cetățeni a dreptului la administrare, statuat prin art. 39 din Constituție.** Astfel, de rând cu dreptul de a accesa o funcție publică, cetățenilor Republicii Moldova li se garantează dreptul de a participa la administrarea treburilor publice nemijlocit, precum și prin reprezentanții lor.

9. Principiul transparenței este fundamental într-o democrație și este transpus în mod adecvat în sistemele legale ale țărilor cu vechi tradiții democratice, fiind de neconceput ca poziția și votul unui parlamentar pe un anumit subiect să nu fie cunoscute electoratului. Transparența trebuie să fie regula principală, excepțiile putând fi definite doar limitativ și exhaustiv, în situații excepționale ce țin de siguranța națională sau de secretul de stat. **Observăm că încălcarea procedurii sau integritatea unui candidat nu constituie secret de stat pentru a fi justificată ascunderea adevăratelor motive de emiterie a Decretului prezidențial.**

10. Fără transparență în activitatea autorității prezidențiale, cetățeanul nu poate urmări activitatea acestuia precum și adevăratele motive care au stat la baza luării deciziei de a numi un candidat asupra căruia planează suspiciuni de integritate (expuse detaliat în declarații societății civile), **în consecință, nu poate evalua în mod corect felul în care este reprezentat de către Șeful Statului ca și persoană care reprezintă statul și este garantul suveranității.**

V. CERINȚELE SUBIECTULUI SESIZĂRII

1. În corespundere cu art.25¹ al Legii cu privire la Curtea Constituțională, *acțiunea actelor contestate și care au fost sesizate în modul corespunzător*, care se referă la, *actele cu caracter individual emise de Parlament, Președintele Republicii Moldova sau de Guvern, care se referă la persoanele oficiale de stat exponente ale unui interes public și/sau politic deosebit, poate fi suspendată pînă la soluționarea în fond a cauzei* cu emiteria unei decizii sau hotărâri definitive.

2. În Hotărîrea nr.10 din 16.04.2010, pct.5, Curtea Constituțională, bazîndu-se pe jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a făcut o strictă delimitare între statutul juridic al persoanelor oficiale de stat, *exponente ale unui interes politic deosebit*, și cel al persoanelor

oficiale de stat, exponente ale unui interes public deosebit. Astfel, în prima categorie se includ persoanele ce dețin funcții politice în cadrul instituțiilor politice, care sînt eminamente persoane politice și care în exercitarea atribuțiilor trebuie să manifeste loialitate și consecvență pentru realizarea scopurilor politice. Astfel, Prim-ministrul, miniștrii (alte funcții și persoane) trebuie să dea dovadă de consecvență, loialitate și atașament politic față de programul de guvernare, pentru îndeplinirea căruia au fost investiți în funcțiile respective.

3. [...] A doua categorie de persoane oficiale, **în special cele numite pentru durata mandatului**, necesită un anumit grad de independentă. În scopul îndeplinirii cu bună-credință a funcțiilor publice și exercitării depline a mandatului pentru care au fost alese sau numite, în cazul în care apare un litigiu de muncă, aceste persoane trebuie să se bucure de garanțiile unui proces echitabil. Astfel, judecătorii Curții Constituționale, judecătorii Curții Supreme de Justiție, **Procurorul General**, membrii CEC și alte persoane nu pot fi supuse aceleiași tratament precum persoanele politice.

4. În acest context și precum și în lumina jursdicției anterioară a Înaltei Curți, Procurorul General este o **persoană oficială de stat, exponentă a unui interes public deosebit, pe cale de consecință, solicităm să fie dispusă suspendarea acțiunii actului contestat.**

5. În contextul argumentelor aduse în sprijinul obiectului sesizării, întrucît la adoptarea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr.2485-VII din 8 decembrie 2016 "Privind numirea domnului Eduard Harunjen în funcția de Procuror General" nu s-a ținut cont de prevederile art.17 din alin.(1) lit.e) și art.69 alin.(8) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, fiind astfel înfrînt principiul statului de drept consacrat de art.1 alin. (3) din Constituție și interpretat de Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr.22 din 16 iulie 2015, în temeiul art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, a art.4 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și Codului jurisdicției constituționale, solicit:

SOLICITĂM

Onoratei Curți de Jurisdicție Constituțională:

- 1) Admiterea spre examinare a prezentei Sesizări;
- 2) Suspendarea acțiunii Decretului Președintelui Republicii Moldova nr.2485-VII din 8 decembrie 2016 "Privind numirea domnului Eduard Harunjen în funcția de Procuror General", în temeiul art. 7¹ alin. (2) pct. 2 al Codului Jurisdicției Constituționale nr. 502 din 16.06.1995, pînă la soluționarea în fond a cauzei.
- 3) Constatarea neconstituționalității Decretului Președintelui Republicii Moldova nr.2485-VII din 8 decembrie 2016 "Privind numirea domnului Eduard Harunjen în funcția de Procuror General".

Cu cea mai înaltă considerație pentru Onorata Curte,

Grigore COBZAC,
Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

